

Τριώδιον

Ἦχος βαρύς. Τῇ Τετάρτῃ Πρωΐ

Μηναιὸν - Τῆς Γ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα δύο
Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος βαρύς.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος βαρύς.

Ὁ ὑψίστη δυνάμει χερουβικῶς
ἀνυμνούμενος, καὶ θεϊκῇ δόξῃ ἀγγελικῶς
προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς
τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας
κραυγάζειν σοι Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ
ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ὡς ὕπνον τὸν ὄκνον, ἀποθεμένη ψυχῇ,
διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν, δεῖξον τῷ Κριτῇ,
καὶ ἐν φόβῳ βόησον Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ

ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σῶσον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι
Τριάδι, τῶν Σεραφεὶμ τὸν Τρισάγιον
ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου
βοήσωμεν Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 10. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς.*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός,
ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσῳ
προσκυνοῦσά σε· Νίκας τοῖς βασιλεῦσι
ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ
προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον
αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος βαρύς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν
τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου
τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε
Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 11. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερενλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαντοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Κάθισμα Β'.

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Μετ' εἰρήνης διελθεῖν ἡμᾶς τοὺς
ταπεινοὺς, τὴν προκαθάριστον εὐδόκησον
τῶν Νηστειῶν, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου
Χριστὲ ὁ Θεός, κατάβαλε τοῦ ἐχθροῦ τὰ
πανουργεύματα, καὶ τῷ Σταυρῷ σου πάντα
διάσωσον, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως
τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὀρᾶν ἀδίκως
πάσχοντα, ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ, καὶ
ἀνεβόα σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει
ἀπαθής, γλυκύτατε Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν
ἄκραν ἀγαθότητα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αἰνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τῆς Οκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ α'.

Κανὼν Σταυρώσιμος.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νεύσει σοῦ πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὀνειδιζόμενος φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὀνειδὴ ὡς φιλάνθρωπος, λόγῃ πλευρὰν ἐκκεντᾶται, ταύτῃ κατασφάττων, ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Στίχ. Αἰσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Τείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν Ἐλεῆμον, βέλεσι κατέτρωσας, τῶν ἡλῶν τὸν ἀντίπαλον, Σῶτερ, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου, πάλοι τετρωμένους, ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Στίχ. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω

αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Αἵμασι τῶν Ἀγίων, τὰ ἐναγῇ τῶν αἱμάτων, ἐπαύθη μιάσματα, εἰδώλοις προσφερόμενα, πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἡγιάσθη, τούτους ἐν αἰνέσει, αἰεὶ μακαρίζουσα.

Στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἀρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Ὑμνησαν αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν τοὺς γηγῆινους, ὀρῶσαι ἐν σώματι, Ἀσωμάτων παλαίοντας· ὅθεν ὁ Ἀγωνοθέτης, τούτους τοῖς στεφάνοις, νικήσαντας ἔστεψε.

Στίχ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος.

Θεοτοκίον.

Ῥήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἀδάμ, ἀνεβόα, ἢ πάναγνος Δέσποινα, λόγῃ Υἱὲ τρωθέντος σου· ὅθεν ὕμνῳ σου τὸ πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν, ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἀναφανέντες τῷ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἐνδοξοὶ ὡς ἀστέρες φαεινοί, τῶν πιστῶν φωτίζετε ψυχάς, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμπλακέντες Μάρτυρες, κατεβάλετε

αὐτόν, καὶ θανόντες εὗρατε ζωὴν,
ἀτελεύτητον ὁμοῦ μακαριώτατοι.

Στίχ. Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε,
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτίσῃ.

Λελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς
φωταυγοῦς, καὶ στερῶν ἀθλήσεως,
προσηνέχθητε Χριστῷ, τῷ τυθέντι
Μάρτυρες σαρκί, καὶ χοροῖς μαρτυρικοῖς
συνηριθμήθητε.

Στίχ. Ὁ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ
ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία Παρθένε τῶν Ἀθλητῶν, θεῖον
ἐγκαλλώπισμα, ἡ κυήσασα Χριστόν, τὸν
ώραῖον κάλλεσιν αὐτόν, ώραῖσαι τὴν ἐμὴν
ψυχὴν ἰκέτευε.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὤδιὴ α'. Ἦχος δ'. Αἰσομαί σοι Κύριε.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Νηστεύων ὁ Κύριος ἀνθρωπίνως, πρὸς
ὑποτύπωσιν ἡμῶν, νικᾷ τὸν πειράζοντα,
δεικνὺς τὸ ἡμέτερον, καὶ ὄρους ὑπογράφων
ἡμῖν.

Στίχ. Οἱ δὲ νιοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Μωσῆς ὁ θειότατος ἐν Σιναίῳ, δι'
ἐγκρατείας τῷ Θεῷ, πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον, λαλεῖν κατηξίωται· Αὐτὸν πιστοὶ
ζηλώσωμεν.

Δόξα.

Ἰλάσθητι Κύριε τῷ λαῷ σου, καὶ
ἐπιβλέψας ὡς Θεός, ἰλέψου ὄμματι,

ἐπίσκεψαι ἅπαντας, τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους
σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοὶ πάντες προστρέχουμεν Θεοτόκε,
ὡς ὑπερμάχῳ ἀσφαλεῖ, εἰς πρεσβείαν
κινουντές σε, λυτρώσασθαι τὴν ποιμήνην
σου ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ὤδιὴ γ'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος δ'. Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά
μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο
δύναμιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ θαυμάσιος Ἐνώχ, δι' ἐγκρατείας
μετετέθη ἐκ γῆς, αὐτὸν ζηλοτυποῦντες,
μετατεθῶμεν ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωὴν.

Στίχ. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη
ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν
σωτηρίῳ σου.

Προσευχαῖς καὶ νηστείαις, τὸν
Λυτρωτὴν ἰλεωσώμεθα· συγχαίρει γὰρ ὁ
Κτίστης, τῇ μετανοίᾳ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.

Στίχ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἅγιος πλὴν σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως
πρέσβευε· πρὸς σὲ γὰρ Θεοτόκε, ἁμαρτωλοὶ
καταφεύγομεν.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε
ὕψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἐξελεθῆτω
μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

Ἐξέτεινας παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ σου,
ἐνέκρωσας νεκρώσει σου τὴν κατάραν,
ἐζώωσας τῷ πάθει σου τοὺς ἀνθρώπους· διὸ
ὑμνοῦμέν σου, τὴν θείαν Σταύρωσιν, Ἰησοῦ
φιλάνθρωπε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ
Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τῇ βρώσει τῇ τοῦ ξύλου θανατωθέντες,
τῷ ξύλῳ ἐζώωθημεν τοῦ Σταυροῦ σου.
Αὐτὸν οὖν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν,
χάριν καὶ ἔλεος, ἡμῖν κατάπεμψον,
εὐεργέτα Δέσποτα πολυέλεε.

Στίχ. Διδόνς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ
εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

Τὰ πρόθυρα ἠνέφκται τῆς νηστείας,
τὸ στάδιον ἐγγίζει τῆς ἐγκρατείας, ζεοῦση
προθυμία διανιστῶμεν, ὑποδεξόμενοι,
δῶρον θεόσδοτον, ἀναστέλλον καύσωνα
παραπτώσεων.

Στίχ. Κύριος ἀσθενῇ ποιήσει τὸν
ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Ὁ χρόνος ὁ μακάριος τῆς νηστείας,
ἀκτῖνας ἀποστίλβων τῆς μετανοίας,
ἀνέτειλε, προσέλθωμεν φιλοτίμως,
ἐκτιναξάμενοι, σκότος βαθύτατον,
ῥαθυμίας ἅπαντες ἀγαλλόμενοι.

Στίχ. Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ

δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος
ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Νηστείαν ἀγιάσωμεν φιλοφρόνως,
κηρύξωμεν ἐγκράτειαν παθημάτων,
βοήσωμεν ἐν δάκρυσιν, τῷ Δεσπότη· Δὸς
ἡμῖν Κύριε, χάριν συμπράττουσαν, εἰς τὰ σὰ
θελήματα πολυέλεε.

Στίχ. Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ
καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν
Κύριον, καὶ ποιεῖν κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ἐν
μέσῳ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν
μου, θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς
μου, ἐξέγειρον ἐξ ὕπνου με ῥαθυμίας, τῇ
μεσιτείᾳ σου, τῇ προστασίᾳ σου, Παναγία
Δέσποινα Μητροπάρθενε.

Κανὼν Γ' τοῦ Τριωδίου

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος β'. Στερωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοῦς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Ὑψωθέντος σου Σωτῆρ, ἐκουσίως ἐν
Σταυρῷ, ἢ κτίσις πᾶσα, ἐδονήθη τῆς γῆς, καὶ
ἐρράγη τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Ἐμαστίχθης ἐν Σταυρῷ ὦ Ἰησοῦ μου
δι' ἐμέ, καὶ ἐκεντήθης, τὴν πλευρὰν ἀγαθέ·
ὅθεν πίστει προσκυνῶ, τὸ θεῖον κράτος σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Κλίνας γόνυ ἐν τῇ γῇ, τὸν Πατέρα
προσκυνῶ, Υἱὸν δοξάζω, καὶ τὸ πνεῦμα
ἀνυμνῶ, τὴν μονόθελον ἀρχὴν, καὶ
τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ακατάληπτόν ἐστι τὸ μυστήριον σεμνῇ,
τῆς σῆς λοχείας· τίκεις γὰρ Μαριάμ,
ἀπειράνδρως τὸν Θεόν, καὶ μένεις ἄφθορος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς νηστείας τὸν καιρὸν, τῇ δυνάμει
σου Χριστέ, καθαγιάσας, σῶσον πάντας
ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τοὺς
προσκυνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰμός. Ἦχος β'.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον
ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς
ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς
ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ· πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα
λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δέ, τεθεικότες
ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς,
ἐνδεδυμένοι, ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε.

Δόξα. **Ἔτερον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀπαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ
φρουρᾷ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς,
τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε,
καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἅγιοι,
τῷ ἐνθέῳ πόθῳ σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν
ὡς φωστῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς
πάντας φωτίζοντες, τῇ τοῦ Πνεύματος
χάριτι, Ἀθλοφόροι μακάριοι· Πρεσβεύσατε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν,
ἡ Ἀμνὰς θωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε
δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν·
τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης
σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ
ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος,
σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς
ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ δ'.

Κανὼν Σταυρώσιμος.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὁ πατρικὸν κόλπον μὴ λιπών, καὶ
καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ
μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ
ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος ὀφθείς,
ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας,
ὑψωθείς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, πάντας
συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σου τὰ
παθήματα.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου,
καὶ ἐφοβήθην, Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου,
καὶ ἐξέστην.

Ὑπὲρ θνητῶν θνήσκεις ἡ Ζωή, ὑπὲρ
ἀδίκων Ἰησοῦ μου δίκαιε, πάθος φέρεις
ἐπονείδιστον, ὑμνοῦμεν Μακρόθυμε, τὴν
ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου.

Στίχ. Ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου
ἐν ὀργῇ, ἐλέους μνησθήσῃ.

Θηρῶν ὀρμάς, βράσματα πυρός, χειρῶν
ποδῶν τε ἐκκοπὰς, καὶ ξέσεις μελῶν,
καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέστητε
Μάρτυρες, προξενούσαν θεῖαν ἀπόλαυσιν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ
Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἐκ τῶν τοῦ σώματος Ἀθληταί, περάτων
ἤδη πρὸς Χριστόν, τῶν πάντων Θεόν,
κεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρα
ὑψώθητε, τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Στίχ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ
αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Θεοδοκίον.

Ἰκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ
ὑμνοῦντων, Θεοτόκε ποιήσον, ὅπως
εὖρωμεν βοήθειαν, καιρῷ περιστάσεως, οἱ
Χριστοῦ τὸ πάθος δοξάζοντες.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'. Χριστὸς μου δύναμις.

Στίχ. Διότι συκῇ οὐ καρποφορήσει, καὶ
οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

Ἰσχυὶ Μάρτυρες, τοῦ θεοῦ Πνεύματος,
κατεβάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν
ἀνίσχυρον, θανατωθέντες καὶ ζώην,
κληρωσάμενοι αἰώνιον.

Στίχ. Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ
πεδία οὐ ποιήσει βρώσιν.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ
Κάλλιστος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς,
χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους
ἐκτομήν, τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Στίχ. Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα,
καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ὡραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως,
τοῦ νοός σου Βασσώη τὰς νοητάς, βάσεις
καὶ ἐσκέλισας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς
ἐχθροὺς σου παμμακάριστε.

Στίχ. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι,
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Θεοδοκίον.

Ἀγνὴν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες,
ἐπιστάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοί, δόξαν
κλεῖζόμενοι, τὰς ἀθανάτους δωρεάς, ἐν
ὑψίστοις ἐκληρώσαντο.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Ὁ Ἀβραὰμ δι' ἀρετῆς καὶ φιλοξενίας, τὴν Τριάδα ὑπεδέξατο, ἀγγελικῶς ἐνδημήσασαν.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Πλοῦτος ἄσυλος τῆς ἐγκρατείας ἐστί, τὸ δῶρον, καὶ ὁ τοῦτῳ πλουτιζόμενος, καταπλουτήσῃ Θεότητῃ

Δόξα.

Δεῦτε κλαύσωμεν ἅμα τῷ λόγῳ, πίστει βοῶντες· ὁ Θεὸς ἡμῖν Ἰλάσθητι, τοῖς πολλὰ πλημμελήσασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθέने, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκέτευε.

Τῆς Ὁκτωήχου - - -

Ωιδὴ ε'.

Κανὼν Σταυρώσιμος.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σε ἰκετεύω, παρὰσχου μοι ἄφεςιν, τῶν παραπτωμάτων μου, καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τάς ὁδούς μου εὐθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν Θεοῦ Λόγε, χολῆς ἀπεγεύσω τε,

ἐνεδόνου βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην ἀναστέλλων, δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Τῇ ἐν Σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν γῆν σαλεύεις θείῳ σου κράτει, καὶ ἰᾶσαι Δέσποτα, ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ σαλευομένας καρδίας, πρὸς τὴν σὴν στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἦπλωσεν ὁ Βελίαρ, πανταχοῦ τὰ θήρατρα κακίας, ἀλλ' οὐ συνελάβετο, τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας· πτέρυγας λαβόντες πυρὸς γάρ, πρὸς μονὰς ἐνθέους κατέπαυσαν.

Στίχ. Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδειςαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ θεούμενοι Αθλοφόροι, ἀλγεινῶν κολάσεων, ὅλως οὐκ ἠσθάνεσθε, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος, οὕτω πάνσοφοι αὐτοὶ διακείμενοι.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Θεοτοκίον.

Ποίοις ὄμμασι βλέψω, ὄμμα τὸ ξηραῖνον πάσας ἀβύσσους, Υἱέ μου σβεννύμενον, Σταυρῷ κρεμαμένον σου; ἡ ἀγνή Παρθένος ἐβόα, θρήνοις ἑαυτὴν συνταράσσουσα.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Στίχ. Πρόσθεσ αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθεσ αὐτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Λαμπάδες ὥφθητε μυστικάι, φέγγει
εὐσεβείας τὰς ψυχάς, τῶν εὐσεβῶν
σελαγίζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος
λύουσαι, Κυρίου Αθλοφόροι μακαριώτατοι.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου
ἐν θλίψει μικρᾷ ἢ παιδείᾳ σου ἡμῖν.

Λεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες
Κυρίου εὐλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνατε,
βρῶμα τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων ἡδιστον,
τρυφῆς ἀδιαρρέυστου καταξιούμενοι.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν,
οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Ἰκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες
προσάξατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα,
ὅπως λυτρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ
τῶν ἐπερχομένων ἀπειρῶν θλίψεων.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, Ἀχραντε
κινήσεις πρὸς Θεόν, ὁδὸν ζωῆς
χρηματίζοντα, καὶ τῶν ἀθλοφόρων
ἐξομαλίσαντα, τὰς τρίβους τὰς φερούσας
πρὸς τὰ οὐράνια.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Στίχ. Αναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Νηστεύσας πάλαι Μωσῆς, ἐν Σιναίῳ
τῷ ὄρει, θεόπτης ἀνεδείχθη, καὶ Ἡλίας
ἔμπυρος, ἀρματηλάτης ἀνεφέρετο.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα
αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Διὰ νηστείας ποτέ, ὁ σοφὸς Ἡσαΐας τοῦ
ἄνθρακος ἐκείνου, τῇ λαβίδι γεύεται, ὅτε
χειλέων αὐτοῦ καθήψατο.

Δόξα.

Νηστεύσας πρὶν ὁ Δανιήλ, καὶ
οἱ τρεῖς Παῖδες ἅμα, τὰς μύλας τῶν
λεόντων θλάσαντες, καιομένης φλογὸς
κατεπάτησαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεογεννητορ Ἀγνή, Θεὸν ἐν γαστρὶ σου,
βαστάσασα ἀφθόρως, φύλαττε τὴν ποιμνὴν
σου, καὶ διατήρησον ἄτρωτον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἰδιὴ Γ'.

Κανὼν Σταυρώσιμος.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν
μελημάτων, συμπλόοις ποντούμενος
ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ
προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ
σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Λυτρωτὴς ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν
κατεβάλου, αἷμα τὸ σωτήριον, καὶ ἡγοράσω
τοὺς αἰχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ
σῷ Γεννήτορι προσήξας, κτείνας τῷ Σταυρῷ
σου Χριστέ μου τὸν τύραννον.

Στίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον
τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Ακρασίᾳ πάλαι, πτῶμα χαλεπὸν
κατηνέχθην· Χριστὸς δὲ ὑψούμενος ἐπὶ
ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας, πεσόντα με ἡγείρε,
καὶ τραυματισθεῖς ἐθελουσίως, πάντα μου
τὰ τραύματα σαφῶς ἰάσατο.

Στίχ. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας
θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Νυσταγμὸν ἀπάτης, ὅλως μὴ
νυστάξαντες πᾶσαν, ὁρμὴν ἐκοιμίσατε
τῶν τυράννων, καὶ τὸν δικαίους ἀρμόζοντα
Μάρτυρες, ὕπνον κοιμηθέντες μακαρίως,
ἄγρυπνοι τῶν πιστῶν ἀπάντων πρεσβευταὶ
γεγόνατε.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διήλθον.

Ἐδρασμένοι πέτρα, θείων τοῦ Χριστοῦ
θελημάτων, ἐχθροῦ ἀπερίτρεπτοι
μεθοδεῖαις, πανευκλεεῖς διεμείνατε
Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες
ἐμφρόνως, καὶ πρὸς οὐρανὸν πανευπρεπῶς
βαδίζοντες.

Στίχ. Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Θεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκεις, τὸν πρὸ τῶν
αἰώνων ἀχρόνως, Πατρὶ συννοούμενον

Θεοτόκε, νεοποιοῦντα Σταυρῷ τὸ
ἀνθρώπινον, πεπαλαιωμένον ἁμαρτίαις, τῇ
τοῦ ἀρχεκάκου συμβουλῇ Πανάμωμε.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς
μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Ἰστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ
οἱ Ἀθληταί, παρανομίας θάλασσαν,
ὑπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαληνοῦς,
λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν κυβερνηταὶ
χρηματίζοντες.

Στίχ. Ἔδυν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς
ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς
κάτοχοι αἰώνιοι.

Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον
εὐσεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον,
Κάλλιστόν τε Βασσώην καὶ σὺν αὐτοῖς,
τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων
συνάθλους εὐφημήσωμεν.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου,
πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὡς ἄνθη ἡδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς,
τῶν Ἀθλητῶν ἀνθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν
ἅπασαν νοητῆς, ὁσμῆς ἐπληρώσατε, τὸ
δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Στίχ. Καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου
πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Θεοτοκίον.

Νομίμων σε ἄνευθεν, τῶν τῆς φύσεως
Χριστέ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ἡ Θεοτόκος
Κόρη ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας,
ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ως Ἰωνᾶν τὸν προφήτην.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει, ἢ σεμνῇ
διασφύζει νηστεία ποτέ. Νηστεύσωμεν οὖν
ἐκ καρδίας, καὶ φύγωμεν ἐκείνην, τὴν ἐν
γεέννη φθοράν.

Στίχ. Ὅσα ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Οἱ Νινευῖται δὲ πάλιν, τὴν ὀργὴν
τοῦ Θεοῦ μετεποίησαν, θερμῇ μετανοίᾳ
καὶ πόθῳ, αὐτοὺς νῦν ἐκ πόθου, πάντες
ζηλώσωμεν.

Δόξα.

Ἡ ἐνεστῶσα νηστεία, συγκαλεῖται
ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν· προσδράμωμεν, οὖν
ἐκ πόθου, καὶ γινώμεν, τί τὸ δῶρον τῆς
ἐγκρατείας ἐστίν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ
κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην, ἐλυτρώσω
τοῦ κήτους, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τοῦ βυθοῦ
πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με, μόνε
φιλόνηρωπε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος βαρύς.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων
καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων
τὸ ἄλγος παραβλεψάμενοι Ἅγιοι, τὴν
πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν οὐκ ἠρνήσασθε·
διὸ ἱκετεύσατε τὸν φιλόνηρον Θεόν,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν
Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ
ἀθλήσαντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου,
Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη, καὶ τῶν σὺν
αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Ἡσυχίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος,
ὑδωρ κοχλάζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἑλένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων ἡλῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανός καὶ Εὐβουλος ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Οκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ ζ'.

Κανὼν Σταυρώσιμος.

Ἦχος βαρύς. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Κάμινον Παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἀπονον εὗρε, ζωὴν ὁ Προπάτωρ, σοῦ ἐκουσίως πονήσαντος, ἐπὶ Σταυροῦ καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὄφιν νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστὲ πολυέλεε.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νόμου κατάρας, λυτρούμεθα πάντες· ὁ Νομοδότης ὑψοῦται γάρ, ἐπὶ Σταυροῦ εὐλογίαν ἀέναον, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, καὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου

ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Ἐθελουσίους, ὀρμαῖς προχωροῦντες, πρὸς τὰς βασάνους οἱ Μάρτυρες, τὸν ἐκουσίως παθόντα εἰκονίζον· ὅφ' οὗ στεφανούμενοι, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Σῶμα προδόντες, ποικίλαις βασάνοις, ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσει, τοὺς ἀσωμάτων ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Θεοτοκίον.

Πῶς οὐ πενθήσω, γλυκύτατον Τέκνον, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηνήσω, ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ δικαιοτάτε; ἡ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ χρόνιον εἰρκτηὴν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμους ἀληθεῖς, φύλακες ὥφθησαν ἡμῶν, οἰκοῦντες τοὺς οὐρανούς.

Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰχμαλώτους θείους παῖδας ἐμιμήσασθε, τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτέ,

ὡς αἰχμάλωτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰς μακράν, καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν ἧ τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν ἠχμαλωτεύσατε.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πρείθοις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χειμάρρους ἐξηράνατε, ποταμίους δὲ ἐμβληθέντες ῥεύμασι Σοφοί, πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς, ἐποχετεύοντες ἡμῖν, ἀθανασίας κρουνούς.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τόμος Ἀχραντε καινότατος ὑπάρχουσα, τὸν Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας, τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα Θεῖους Ἀθλητάς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀποπληρώσαντα.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ώχος δ'. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνον δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γενώμεθα καὶ ἡμεῖς, ὡς ὁ Δανιὴλ ἐκεῖνος, ὁ τοὺς λέοντας ποτέ, διὰ νηστείας ἐν λάκκῳ, ἐξημερώσας βρύχοντας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς νεανίας τοὺς τρεῖς, ζηλώσωμεν ἐν φόβῳ, ἵνα φύγωμεν, καὶ τὸ πῦρ τῆς γεέννης, ὡς οὗτοι τὴν Βαβυλῶνος κάμινον.

Δόξα.

Νηστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ ἀγνίσωμεν σῶμα, καὶ ὅλον ὅλως τὸ πνεῦμα, Θεῷ καθιερώσωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθενομῆτορ Ἀγνή, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προαιώνιον Λόγον, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύση, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡιδὴ η'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ώχος δ'. Τὸν βασιλέα Χριστόν.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεύσας πρὶν Ἰωσήφ, μίξιν ἔφυγε παρανόμου γυναιίου, καὶ βασιλείας ἔτυχε· διὸ καὶ ἡμεῖς σβέσωμεν, διὰ νηστείας τὰ πεπτρωμένα βέλη, τοῦ ἐχθροῦ Βελίαρ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Διὰ νηστείας Δαυῖδ, νίκην ἐστήσατο κατὰ τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ βασιλείαν εὗρατο· διὸ καὶ ἡμεῖς λάβωμεν, δι' ἐγκρατείας νίκην κατ' ἐχθρῶν καὶ ἐν Κυρίῳ στεφανωθῶμεν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε

παρθένος ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυροφανῶς ὁ Μωϋσῆς, τὰς παλάμας ἀνυψῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους, τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπούτο, σὺ δὲ Σωτὴρ ἐν Σταυρῷ, τὰς χεῖρας ἐκτείνας ἐνέκρωσας, τὴν ὀλεθροτόκον, τοῦ Ἄιδου τυραννίδα.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦλοις παγεῖς ἐπὶ Σταυροῦ, καὶ πλευρὰν διανυγεῖς, Χριστὲ Σωτὴρ μου, τῆς κατάρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, καὶ χαρὰς ἀλήκτου, μετόχους ἀνέδειξας· ὅθεν εὐλογοῦμεν, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας ὁ καιρὸς, ἀνατείλας νοητῶς καταφωτίζει, τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, καὶ παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐλαύνει· διὸ ἀσπασώμεθα, τοῦτον ἐκ καρδίας, Χριστόν ὑπερυψοῦντες.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάθη ὀλέθρια ψυχῆς, ἡδονὰς θανατηφόρους νηστεία θανατοῖ, καὶ τῷ ὄντι ἐν καταστάσει ποιεῖ, καρδίας ὁρμὰς καὶ

κινήματα· ταύτην οὖν ἐν πίστει, δεξώμεθα προθύμως.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐχὶ νηστείας ἀπαρχήν, τὴν παροῦσαν ἱερὰν πιστοὶ ἡμέραν, ἐπιστάμενοι, ταύτην εἰλικρινεῖ λογισμῷ, τιμῶμεν, ἀλλ' εἰσοδὸν λέγοντες, καὶ τῶν τῆς νηστείας, παρείσβασιν προθύρων.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄνοιξον κρούουσιν ἡμῖν, καὶ τὸ ἔλεος, τὸ σὸν προσκαλουμένοις, ταχινὴ τῶν ἀνθρώπων καταφυγὴ καὶ στεργὰ, ἐν πᾶσι Παρθένε βοήθεια, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις βεβαία προστασία.

Κανὼν Γ' τοῦ Τριωδίου

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος β'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναρτηθεῖς ἐν Σταυρῷ, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ, πάλιν ἀνεκαλέσω, καὶ ἐν τῷ Παραδείσῳ Χριστὲ Σωτὴρ εἰσῆξας, σὲ ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ ὑψωθέντος Χριστέ, ἐν Σταυρῷ ἐκουσίως, αἱ αὐγαὶ τοῦ ἡλίου, συνεστάλησαν φόβῳ, καὶ ἔδω ἡ ἡμέρα· ὅθεν

ὁ Ληστής σὲ Θεὸν καθωμολόγει, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἰσον Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, πεπιστεύκαμεν εἶναι, τὴν
ἀγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι μιᾷ, ἣν πίστει
προσκυνοῦμεν, τὸ τοῦ Ἀρείου δόγμα, αἰεὶ
καταπατοῦντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς σε ὑμνήσω ὥς δεῖ, Θεοτόκε
Παρθένε, δυσωδῶν ἀμαρτιῶν ἐγὼ νῦν ὁ
σκοτεινός; ἀλλ' οὖν Ὑπεραγία, σύγγνωθί
μοι τῇ τόλμῃ, τοῦ πενιχροῦ μου ἔπους.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ πιστῶν ἡ ἐλπίς, Βασιλέων τὸ
ὄπλον, Ἱερέων ἡ δόξα, Μοναζόντων τὸ
σθένος, τῇ σῇ δυνάμει πάντας, τοὺς σὲ
δοξολογοῦντας, σῶζε εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος β'.

Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ
θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντά
ποτε, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡιδὴ θ'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος δ'. Μεγαλύνομεν πάντες.

Στίχ.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μωϋσῆς ἐν Αἰγύπτῳ, θάλασσαν διέρρηξε, καὶ λαὸν διήγαγε, καὶ τοῦτον ἔθρεψεν, ἐν ἐρήμῳ ἀβάτῳ, διὰ νηστείας ἐκτελῶν τεράστια.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, διὰ τῆς ἐγκρατείας λαὸν καθηγίασε, καὶ ἐκληροδότησεν, εἰς γῆν ἐπαγγελίας, τὸν Ἰορδάνην διαβιβάσας τὸ πρότερον.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας τὸ καύχημα, Ἀγγέλων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων βοήθεια, κόσμου ἡ χαρά, Μαρία, καὶ Μήτηρ, καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Σταυρῷ τὰς θείας παλάμας ἐξαπλώσας, συνῆψας, τὰ πρῶην διεστῶτα Λυτρωτά, καὶ τῷ Πατρὶ τὴν κατάκριτον, μεσιτεύσας ὡς δῶρον, προσήγαγες οὐσίαν τῶν βροτῶν· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν, τὴν ἄχραντόν σου Σταύρωσιν.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ἡ τῆς ἁγίας Νηστείας, ἐπιλάμψασα χάρις, ἀκτῖνας ἐπαφίησιν ἡμῖν, προκαθαιρούσας παλίρροϊαν λογισμῶν, καὶ τοῦ κόρου, τὸ σκότος ἐλαυνούσας· οἱ πιστοί, διὰ τοῦτο προθύμως, ταύτην ὑποδεξώμεθα.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ᾤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ἡ φωτοφόρος Νηστεία, χαρισμάτων ἐνθέων, κρατῆρα συγκεράσασα ἡμῖν, σήμερον πᾶσι προδείκνυσιν, ὡς βουλόμενοι τούτων μεθέξειν, εἰς ὠφέλειαν ψυχῆς, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, συμπρᾶξαι δυσωπήσωμεν.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἦλοις τῶν θείων χειρῶν σου, προσηλώσας Οἰκτίρμον, ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας ἐν Σταυρῷ, Λόγχῃ πλευράς σου διέρρηξας, πονηρὰ γραμματεῖα, σφαλμάτων καὶ

πταισμάτων χαλεπῶν· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν,
τὴν ἄχραντόν σου Σταύρωσιν.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Υἱίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τῶν ἀρετῶν ἡ καλλίστη, ἐξανοίγεται
τρίβος, τὸ στάδιον τῶν θείων Νηστειῶν,
πᾶσιν ἰδοὺ εὐτρεπίζεται· οἱ ἀθλῆσαι
νομίμως, βουλόμενοι αἰτήσατε Χριστόν,
εἰρηναῖον ἐξ ὕψους, καιρὸν ἡμῖν
δωρήσασθαι.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τῇ ὀξυτάτῃ πρεσβείᾳ, τῇ ἀγρύπνῳ σου
σκέπῃ, τῇ κραταιᾷ σου Δέσποινα ἀγνή,
νῦν βοηθεία συντήρησον, τοὺς πιστοὺς σου
οἰκέτας, ἐκ πάσης ἐναντίας προσβολῆς, καὶ
παθῶν καὶ πταισμάτων, καὶ πειρασμῶν
διάσωσον.

Κανὼν Γ' τοῦ Τριωδίου

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος β'. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐκουσίως
προσπαγεῖς, πάντας ἡμᾶς ἐρρύσω, τῆς
κατάρας τοῦ νόμου· διό σε κατὰ χρέος
μεγαλύνομεν Χριστέ.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Πάντες προσκυνοῦμέν σου, τὰ
παθήματα Σωτήρ, ἅπερ ἐκὼν ἐδέξω, ἵνα

ἐλευθερώσης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα. Τριαδικόν.

Αἰδίως ὁ Πατήρ, καὶ ἀρρεύστως τὸν
Υἱόν, ἐγέννησε, καὶ Πνεῦμα ἐκπεπόρευκεν·
ὅθεν, ἀμέριστος πέλει, καὶ ὁμότιμος Τριάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέμειν τὴν συγχώρησιν, τῶν
πταισμάτων Μαρία, ὑπερευλογημένη, τὸν
ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἱκέτευε Σωτήρα, ἡμῖν
τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀσπαζομένους σε, τῇ δυνάμει σου
Σταυρέ, τὸν τῆς νηστείας χρόνον, διελθεῖν
ἐν εἰρήνῃ, ἀξιώσον καὶ ῥῦσαι, τῆς δουλείας
τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος β'.

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν
ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως,
προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις
ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὡρολογίου - -

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος βαρύς.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε, φῶς
κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀγίων, φῶς
κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, φῶς
κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροι καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ

ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ
πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι
καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι
αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεῖσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ
οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ
ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν
σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ
ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ
ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους
αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι

ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΠΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ
σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος,
σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην

ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν
σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
ἐλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον,
Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεός
σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός
εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἐλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφώρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχὴ μου, καὶ
παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλῃ
τῇ ἀτροφίᾳ· εἰ μὴ γὰρ ἀφορμὴ σοὶ γένηται
πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδὴς μισεῖσαι
παρὰ Θεοῦ, καὶ τοῖς κακίστοις δαίμοσιν
ὁμοιοῦσαι, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις· μὴ
οὖν ἁμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσης,
ἀλλ' ἀκίνητος, πρὸς ὁρμὰς ἀτόπους μένε,
δοκοῦσα παρεστάναι ἐσταυρωμένῳ τῷ
Σωτῆρι, μᾶλλον δὲ συσταυρωθῆναι, τῷ
διὰ σὲ σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν·
Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχὴ μου, καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλη τῇ ἀτροφίᾳ· εἰ μὴ γὰρ ἀφορμὴ σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδὴς μισεῖσαι παρὰ Θεοῦ, καὶ τοῖς κακίστοις δαίμοσιν ὁμοιοῦσαι, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις· μὴ οὖν ἀμαρτάνουσα, τὴν νηστείαν ἀχρειώσης, ἀλλ' ἀκίνητος, πρὸς ὁρμὰς ἀτόπους μένε, δοκοῦσα παρεστάναι ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτῆρι, μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι, τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος α'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθινοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὑμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται, πόθω δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε, οὐρανῶν

Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, ἀπαύστως πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος α'. *Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄωμος Παρθένος, θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατον μου Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὥς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη
ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ
ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν

μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὥς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὤραν.*

ἢ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ

πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)